

РЕШЕНИЕ

№ 2742

гр. София, 24.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 11.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7405** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на И. С. П. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Заместник - Кмета на Столична община за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 94 – ВДОИ - 24 от 06.06.2012г.

В жалбата си жалбоподателят твърди на първо място, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с процесуални правила, твърди, че съгласно разпоредбите на чл. 38 от ЗДОИ и чл. 59 от АПК административният орган е задължен да се произнесе по искането за достъп до информация, като постанови допускане до поисканата информация или отказ за предоставянето ѝ, като законът изисква и в двата случая да бъде издаден писмен акт, който да е мотивиран и в който да е посочено правното и фактическото основание за издаването или отказа за издаването му. Твърди, че като не е направил това административният орган е допуснал незаконосъобразен мълчалив отказ. На второ място твърди, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон, а именно, поради това, че поисканата информация е обществена такава по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ и чрез предоставянето ѝ жалбоподателят би могъл да си състави мнение за дейността на Кмета по въпросите, за които е поискана информация. Твърди, че ответникът има качеството по чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е налице заповед, с която кмета на СО е предоставил правомощията си по ЗДОИ на заместник - кмета. Иска

оспореният мълчалив отказ да бъде отменен, делото да бъде решено по същество, като се признае правото на достъп до исканата информация от жалбоподателя и да бъде задължен ответника да предостави исканата информация. Не претендира разноски.

Ответникът по жалбата Заместник - Кметът на СО, чрез процесуалния си юрк. Ниновска, изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като в конкретния случай не е налице заявление за достъп до обществена информация, по което е следвало административният орган да се произнесе с издаването на съответен административен акт. Твърди, че това е така, тъй като заявлението за достъп не съдържа всички изискуеми реквизити, а именно не съдържа трите имена на заявителя, а само две и съответно не е подписано, тъй като е подадено през виртуалното деловодство на СО, като по този начин не са изпълнени изискванията на чл. 25 ал. 1 т. 1, 2 и 4 от ЗДОИ. Твърди освен това, че тъй като заявлението не е изрядно, то то е оставено без разглеждане от административния орган и в тази връзка твърди, че не е налице отказ, който да подлежи на контрол по чл. 40 от ЗДОИ.

По допустимостта на жалбата:

Видно от представени по делото доказателства от жалбоподателя във връзка с указания дадени от съда жалбата е изпратена по пощата на 23.07.2012г. Въпреки дадените указания от ответника не бяха представени доказателства, а именно копие от плик, с който жалбата е била изпратена като обаче това е задължение на административния орган. В тази връзка настоящият състав намира, че жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена в законоустановения срок по чл. 149 ал. 2 от АПК, а именно между страните не е спорно, че заявлението за достъп до обществена информация е подадено на 06.06.2012г. 14 дневния срок за произнасяне на административния орган е изтекъл на 21.06.2012г., като от този момент е започнал да тече едномесечния срок за оспорване на мълчаливият отказ, който срок е изтекъл съответно на 22.07.2012г., който ден е бил неделя, съответно срокът е изтекъл в първия работен ден след това, а именно на 23.07.2012г., когато видно от представените от жалбоподателя доказателства той е подал жалбата, а именно в законоустановения срок. Жалбата е подадена и от страна, която би била адресат на акта и съответно има интерес от оспорването на мълчаливия отказ, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 94 – ВДОИ - 24 от 06.06.2012г. жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация – относно „Какво е състоянието на депо за неопасни отпадъци С.: планиран капацитет на цялото съоръжение; запълнен капацитет към днешна дата (05.06.2012г.), брой и капацитет на клетките в процес на рекултивация, брой и капацитет на клетките в процес на експлоатация, оставащ свободен капацитет на депо С., времеви период, за който съществуващият свободен капацитет на депо С. ще осигури безопасно депониране на отпадъците на [населено място]”, като в подточка е посочена точно исканата информация. В заявлението са посочени по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на технически носител, а ако няма възможност – копие на хартиен носител, съгласно изискванията на чл. 26 от ЗДОИ. По посоченото заявление е постановен и оспореният в това производство мълчалив отказ за достъп до

обществена информация.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че искането за предоставяне на обществена информация е отправено до административен орган, в чието правомощие е предоставянето на обществена информация и който създава или съхранява исканата информация, съгласно чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ и във връзка със заповед № РД – 09 – 117 от 20.02.2012г. на Кмета на СО. Оспореният мълчалив отказ обаче е издаден при неспазване на предвидената от закона форма, при извършено съществено нарушение на административно производствените правила и материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Исканата от жалбоподателя информация касае предоставяне на информация относно управлението на депото за битови отпадъци в кв. С., [населено място]. Съгласно чл. 9 ал. 3 т. 1 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община „Кметът на СО отговаря за: 1. избора на площадка, изграждането, поддържането, експлоатацията, закриването и мониторинга на депата за НБО и/или на други инсталации или съоръжения за оползотворяване и обезвреждане на НБО”. Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 6 от Наредбата Лицата по чл. 5 ал. 1 от Наледбата, от която категория е посоченото от СО лице [фирма] „всяка година в срок до 31 март представят на кмета на СО екземпляр от годишния си отчет за дейността за предходната година, съгласно Наредба № 9 от 28.09.2004г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния регистър на издадените разрешения, регистрационните документи и на закритите обекти и дейности”. Във връзка с горното настоящият състав намира, че Кмета на СО се явява орган по чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ, а в конкретния случай Заместник кмета във връзка с посочената по – горе Заповед № РД – 09 – 117 от 20.02.2012г., поради това, че във връзка с посочените по – горе негови правомощия същият е органът, който създава, събира и съхранява информацията, поискана от жалбоподателя. Тази информация е обществена, тъй като касае дейности, отнасящи се за територията на Столична община, като с исканата информация жалбоподателят би си съставил мнение относно дейността на задължения субект Столична община във връзка с работата на депото за неопасни битови отпадъци в кв. С..

На следващо място информацията е поискана на технически носител и в случай, че няма такава възможност на хартиен носител от задължения субект, като са спазени изискванията на ЗДОИ, за това да се посочи в каква форма се иска информацията, като в този случай за административният орган възниква задължението да я представи. В тази връзка е възникнало задължение за административният орган да представи исканата информация на технически, респективно хартиен носител, като съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган в случай на отказ

е следвало да издаде мотивирано решение за това. Видно от събраните по делото доказателства обаче административният орган не е предоставил исканата информация, както и не е постановил мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Напротив той е постановил мълчалив отказ, като по този начин не е спазил изискуемата се от закона форма – писмената, както и е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като законовото изискване е предоставянето или отказът за достъп до обществена информация да е мотивирано. А в конкретния случай това не е така. Видно от събраните по делото доказателства административният орган въобще не е отговорил по искането за предоставяне на достъп до обществена информация № 94 – ВД - 24 от 06.06.2012г. от жалбоподателя, административният орган не се е произнесъл нито с положително, нито с отрицателно решение, като по този начин е постановил мълчалив отказ.

На следващо място неоснователно е възражението на ответника, че тъй като заявлението за достъп до обществена информация е подадено чрез виртуалното деловодство на СО, същото не отговаря на изискванията на чл. 25 ал. 1 т.1, 2 и 4 от ЗДОИ, поради и което твърди, че ответникът въобще не е бил сезиран със заявление за достъп до информация, от което следва, че въобще за него не е възникнало задължение да отговори, т.е. твърди, че няма мълчалив отказ. Това възражение на ответника е неоснователно по следващите съображения. На първо място виртуалното деловодство на СО е създадено с цел улесняване на достъпа на гражданите при подаването на молби, жалби, сигнали и други. Видно от общите правила за използване на виртуалното деловодство на СО, достъпни през интернет страницата на СО, в същите изрично е посочено, че всички уведомления и заявления за организиране на събрания, митинги и манифестации и др., не се приемат чрез виртуалното деловодство, други изключения обаче не са посочени. Не е посочено, че заявленията за достъп до информация не могат да бъдат подавани чрез виртуалното деловодство. Поради горното съдът намира, че заявленията за достъп до информация не са изключени от обхвата на виртуалното деловодство на СО, поради и което намира, че подаденото заявление за достъп до информация от жалбоподателя, е редовно подадено и като такава е поставило началото на административното производство по достъп до исканата информация. Това е така и тъй като СО е организирано така страницата си, че е посочило, че е задължително попълването на само две клетки с имена от заявлението на жалбоподателя. Непопълването на трето име не е изискване на страницата, а и непопълването на трето име не е нарушение от категорията на съществените, което да доведе до неразглеждане на заявлението. Това е така, тъй като двете имена са достатъчни на първо място за индивидуализиране на заявителя, а на второ в случай, че счете, че заявлението е непълно административният орган има задължението да посочи непълнотите на заявителя и да му даде срок да ги отстрани. Това в конкретния случай не е направено от административния орган. Не отговаря на истината твърдението, че заявлението по електронното деловодство не съдържа информацията по чл. 25 ал. 1 т. 2 и 4. Видно от заявлението в него точно е посочена исканата информация, както и е посочен адрес за кореспонденция със заявителя – и стационален адрес, и телефон, и електронен адрес. С оглед на горното, настоящият състав намира, че с подаването на заявлението през виртуалното деловодство, жалбоподателят редовно е сезиран с искане за предоставяне на достъп до обществена информация на административния орган. След като е бил редовно сезиран с искане за достъп до информация, административният орган е следвало да представи отговор.

На следващо място съгласно чл. 24 ал. 2 от ЗДОИ „заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път при условия, определени от съответния орган”. Видно от страницата „виртуално деловодство на СО”, административният орган е определил такива правила, като жалбоподателят ги е изпълнил и е подал заявлението през виртуалното деловодство. Органът като му е дал номер съответно е приел, че са изпълнени всички негови изисквания, така както ги е определил, за да получи заявлението.

На следващо място дори и да е приел, че не е редовно сезиран с искане за достъп до информация чрез виртуалното деловодство, за ответника възниква задължението да укаже на жалбоподателя в какво се състои нередовността на искането и да му даде съответен срок за отстраняване на нередовностите. Същото задължение следва от общата разпоредба на чл. 30 от АПК и от специалните такива на чл. 29 от ЗДОИ и чл. 7.3 от вътрешните правила на СО за организацията на административното обслужване от администрацията на СО (чл. 7 условия за достъп до обществена информация). Като не е направил това административният орган отново е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила.

Най – накрая неоснователно е възражението на ответника, че тъй като заявлението не е отговаряло на изискванията на закона, то той го е оставил без разглеждане, поради което не бил налице отказ. В тези случаи както беше посочено по – горе е необходимо да бъде указано на искателя какви са нередовностите на искането му и ева след неизпълнението от негова страна искането да бъде оставено без разглеждане. На второ място обаче и в случаите, когато оставя искане без разглеждане, административният орган следва да направи това с мотивиран акт. Оставянето на искането без разглеждане не се презюмира при липсата на отговор. Напротив при липсата на отговор законодателят е приел с изрична разпоредба, че е налице мълчалив отказ.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради неспазване на установената от закона форма, нарушение на материално правни норми, тъй като поисканата информация е от категорията на обществената такава и нарушение на съществени административнопроизводствени правила (липса на мотиви). Поради горното настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ на Заместник - Кмета на СО следва да се отмени и делото да му бъде върнато с указание да предостави исканата информация.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Заместник - Кмета на Столична община за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 94 – ВДОИ - 24 от 06.06.2012г. на И. С. П. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Заместник - Кмета на Столична община с указание да предостави на жалбоподателя И. С. П. поисканата със заявление вх. № 94 – ВД - 24 от 06.06.2012г. информация в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: